

Uitvoering van het Joint Comprehensive Plan Of Action (JCPOA) en intensivering van de interne crises in het zicht van de verkiezingen

Zondag 17 januari 2016

De vrijgekomen gelden zullen Khamenei en de IRGC ten goede komen en zullen niet worden gebruikt voor het oplossen van de problemen van het Iraanse volk

De aanneming van de JCPOA door het regime van Iran en de gehaaste uitvoering door de overschrijding van de rode lijnen, aangegeven door Khamenei, wijzen vooral op de explosieve situatie van de Iraanse samenleving, helemaal nu de Parlementsverkiezingen en de verkiezingen voor de Raad van Experts in aantocht zijn, met de nadelige effecten van de sancties en de vrees voor het opleggen van verdere sancties door het Amerikaanse Congres.

Zoals het Iraanse Verzet deze zomer heeft gezegd, zes maanden na de aanneming van de JCPOA door het regime, heeft de machtsstrijd aan de top van de regering in het zicht van de verkiezingen het gehele regime veranderd en geleid tot het wankelen van de macht van de Opperste Leider en het regime in haar geheel meer wiebelig en kwetsbaar gemaakt. In het bijzonder hebben de opeenvolgende verliezen in Syrië de interne crisis verdiept. Samen opgaande met de uitvoering van de JCPOA heeft het klerikale regime het aantal criminele executies verhoogd en in de eerste weken van het nieuwe jaar zijn al meer dan 53 gevangenen vermoord om de sfeer van terreur en angst te vergroten.

Het verwijderen van sommige sancties en het geven van de bezittingen van het Iraanse volk aan de onwettige en opslurpende regering die Iran bestuurt, zal helemaal niet zorgen voor verbetering van de economie voor de Iraniërs; het zal eerder het regime helpen bij het beleid van onderdrukking, exporteren van fundamentalisme en terrorisme, en oorlogsvoering, en in het bijzonder de slachting van het Syrische volk. Zoals mevrouw Maryam Rajavi, gekozen Presidente van het Iraanse Verzet, aangaf op 14 juli 2015: om de bezittingen niet naar Irak, Syrië, Jemen en Libanon te laten gaan en niet nog meer de zakken vullen van de IRGC, zouden de fondsen die vrijkomen, onder strenge waarneming door de VN, besteed moeten worden voor het vervullen van de eerste behoeften van het Iraanse volk, allereerst voor het uitbetalen van de zeer magere salarissen van arbeiders, leraren en verpleegsters, en om de bevolking te voorzien van voeding en medicamenten.

Het leeuwendeel van de Iraanse economie (meer dan 50% van het Bruto binnenlands product) wordt beheerst door 14 grote instellingen die allemaal gelieerd zijn aan militaire en veiligheids apparaten en die worden gecontroleerd door Opperste Leider Ali Khamenei. Veel van de vrijgekomen fondsen zullen eindigen in de kassen van deze 14 instanties. Een grote portie van de uitgaven van de IRGC en de maandelijkse financiële hulp aan de Syrische dictator wordt betaald uit de opbrengsten van deze instellingen. De grote hoop van dit geld zal naar deze economische grootheden toevloeien en zal op deze manier Khamenei en de IRGC dienen.

Dus, gegeven de economische infrastructuur van het regime, dat doordrenkt is met corruptie en verduistering, en gezien de talloze crises, zullen deze fondsen niet structureel enig economisch probleem van het regime verlichten. Het zal eerder de razernij en de woede van de bevolking tegen het regime en tegen al haar bendes en partijen, die enkel maar armoede en werkloosheid hebben gebracht, verder doen aanwakkeren.

De moeite die het Iraanse volk heeft met het heersende fascistische regime, is niet alleen de nucleaire zaak, maar eerder dan dat is het de wrede schending van de mensenrechten en de onderdrukking van alle vrijheden en de grondige repressie die wordt uitgeoefend door dit regime; in het bijzonder tegen de vrouwen, de jeugd en de volgers van andere religies en geloven, alsmede tegen de gevarieerde etnische groepen die in de Iraanse samenleving zijn. Elke keer dat de misdaden van dit regime binnen Iran of haar export van terrorisme en fundamentalisme onder de dekmantel van het nucleair akkoord worden genegeerd, kan dat de dreiging voor de regio en de wereldvrede en veiligheid verergeren, en het zou zelfs het regime aanmoedigen in het doorgaan met haar nucleaire projecten en met het overtreden van dit nucleair akkoord.